

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 10_7-1913)

Originalt emne

Ligningskommission, Overligningskommission, Ligningsmænd

Skatter og Afgifter

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 27. november 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 4. december 1913](#)
- 3) [Byrådsmødet den 11. december 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 27. november 1913 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 10_7-1913)

Valg af 5 Ligningsmænd i

Stedet for følgende, der ved Valget den 21. ds. blev valgte til Medlemmer af Ligningskommissionen: Typograf Chr. Hansen, Sagfører S. C. Holmark, Postbud M. Christensen, Konduktør H. C. Sørensen og Snedker M. Falk.

Mikael Johansen foreslog at vælge Købmand Jørgen Rasmussen, Herredsfuldmegetig N. Jepsen og Guldsmed Frans Hingelberg.

Simonsen forstod ikke Hr. Mikael Johansens Forslag, for skulde Valget foretages i Overensstemmelse med det, vilde Kommissionens Sammensætning blive forfusket. Af de 5 afgaaede Ligningsmænd var de 4 udpeget af Socialdemokratiet, saa ved en Supplering maatte det være en Forudsætning, at det samme Parti besatte de 4 Pladser. Havde 4 af de



afgaaede Ligningsmænd været valgte af Højre, kunde det aldrig have faldet Socialdemokraterne ind, at Suppleringen skulde ske efter Forholdstal. Desuden gjaldt Valget kun for Resten af den 3aarige Periode. Forhaabentlig vilde Højre indse det retfærdige i den af Taleren fremsatte Anskuelse, og Taleren skulde da senere bringe 4 Mænd i Forslag.

Jakob Jensen hævdede, at Loven maatte forstaas saaledes, at naar nogen udgik af Byraad, Ligningskommission eller Hjælpekassebestyrelse, skulde de ny tiltrædende tilhøre samme Parti som de udtrædende. Valget var foregaaet partimæssigt, og Suppleringen maatte da foregaa paa samme Maade efter det Styrkeforhold, der var til Stede ved det oprindelige Valg. Højre vilde ogsaa staa sig ved at forstaa Loven saaledes, idet det vilde blive til Højres Fordel, naar der atter skulde foretages en Supplering. Skulde der vise sig anden Stemning, maatte Taleren tage Forbehold ved at forlange Sagen udsat og indanke for en anden Domstol. Foreløbig ønskede han at høre Formandens Mening om Sagen.

Mikael Johansen kunde give de Herrer Simonsen og Jakob Jensen Ret, hvis de afgaaede Ligningsmænd var valgt efter sidste Byraadsvalg men da dette ikke var Tilfældet, og da Valg af Medlemmer til Kommissioner og Udvalg ifølge Vedtægten skulde foretages efter Forholdstal, maatte der tilkomme Talerens Side at udpege de 3 Ligningsmænd. Iøvrigt havde Taleren intet imod at udsætte Sagen, hvis man ønskede den nærmere undersøgt.

P. Jensen var enig med Hr. Mikael Johansen i, at Højre kunde forlange Listevalg og som Følge deraf de 3 Medlemmer, og han mente, at Højre burde gøre dette trods velvillig Henstilling fra Hr. Jakob Jensen. I dette Tilfælde satte Taleren ikke Pris paa Hr. Jakob Jensens gode Raad. Naar Hr. Simonsen havde talt om at forfuske Kommissionen, vilde Taleren gøre opmærksom paa, at Kommissionen kun vilde blive forfusket, hvis man valgte Fuskere ind i den, og man kunde ikke kalde de fra Højres Side foreslaaede 3 Mænd for Fuskere. At der kunde findes Fuskere i Ligningskommissionen, havde Taleren haft Eksempel paa, men herom skulde han ikke videre udtale sig.

Simonsen fandt Stillingen ganske klar. Hidtil havde Højre efter Styrkeforholdet i det tidligere Byraad valgt 6 Ligningsmænd, Socialdemokratiet 7. Det der nu skulde ske, var en Supplering, der var foranlediget ved en ren Tilfældighed, nemlig at 4 af Socialdemokratiets Ligningsmænd og 1 af Højres var blevet valgte til Medlemmer af Kommissionen. Taleren gad vide, hvad man vilde have sagt, hvis 4 af Højres Ligningsmænd var blevet indvalgte i Kommissionen, og Socialdemokratiet saa forlangte at udpege 2 af de nye. Skulde Højre

imidlertid fastholde sit Forlangende, vilde Taleren forbeholde sig Ret til at klage til Ministeriet. Hidtil havde det socialdemokratiske Flertal i Ligningskommissionen indrømmet Ligningsmændene Stemmeret, uagtet de efter Loven ikke havde dette, men hvis Højre nu skulde vælge de 3 Ligningsmænd og saaledes faa 8 ialt, maatte Taleren dog gøre opmærksom paa, at det laa i den valgte Kommissions Magt ikke at lade Ligningsmændene faa Stemmeret. En saadan Fremgangsmaade vilde man naturligvis ikke gribe til, naar man ikke fra anden Side misbrugte Magten, men paa den anden Side maatte det forhindres, at Højres reaktionære Ligningsregler blev gennemført. I Stedet for de 4 afgaaede Socialdemokrater foreslog Taleren at vælge Ingeniør Brønnum, Formand Jens Jensen, Købmand H. P. Laursen og Maskinarbejder N. A. Andreasen.

P. Jensen bemærkede, at Højre foreslog de af Hr. Mikael Johansen nævnte 3 Mænd, fordi Højre vidste, at der trængtes til dem i Ligningskommissionen. For de Skatteyderes Vedkommende, for hvem der kunde forlanges Lønningslister, behøvedes der ikke flere Sagkyndige, men derimod for dem, der førte Regnskab og drev Forretning. Højre ønskede ikke flere af dem, der overfor Regnskaber kun kunde sige, at Papiret var taalmodigt. Det syntes derfor ret underligt, at høre Hr. Simonsen tale om, at Højre vilde misbruge Magten, naar det kun tilstræbte at tilføre Kommunen sagkyndige Folk, men Hr. Simonsens Udtalelser var vel ogsaa kun fremsatte for at kunne bruges i "Demokraten". Højre ønskede ikke at gennemføre reaktionære Ligningsregler, men kun at Loven blev overholdt. Et tidligere Byraad var blevet gjort opmærksomt paa, at Loven ikke blev overholdt, og det var Byraadets Pligt at paase, at Lovene blev praktiseret efter deres Bestemmelse. Ansvarer kom derfor til at hvile paa Byrådet, hvis der blev lignet paa anden Maade, end der burde. Højre var ikke reaktionær, men retfærdig, idet det ved Ligningen ønskede at dele Sol og Vind lige. Det skulde ikke være Klasse- eller Standsinteresser, der blev plejet i Ligningskommissionen. I den Retning kunde man da heller ikke bebrejde en eneste Højremand i Kommissionen noget, i hvert Fald ikke mens Taleren havde siddet i denne. Om der derimod kunde rettes nogen Bebrejdelse i saa Henseende mod den anden Side skulde Taleren ikke komme ind paa.

Mikael Johansen maatte protestere imod, at Højre skulde være reaktionær eller skulde ønske at misbruge Magten. Taleren troede, at Højre havde tilført Ligningskommissionen mange udmærkede Medlemmer. Taleren havde ikke tilsigtet nogen Forskydning i Ligningskommissionens Sammensætning, idet han ikke havde anset, at 4 af de afgaaede Ligningsmænd var Socialdemokrater, men da Byraadets Sammensætning var forandret



ved sidste Byraadsvalg, og der nu skulde vælges 5 Ligningsmænd, maatte de 3 tilfalde Talerens Side. Taleren kunde ikke frafalde Forslaget om, at vælge de af ham nævnte 3 Mænd, men han havde intet imod at drøfte Sagen engang endnu. De

3foreslaaede var alle dygtige Mænd, som næppe nogen havde noget imod, og der trængtes sikkert til dygtige Folk,

Jakob Jensen kunde ikke forstaa, hvorledes Hr. P. Jensen uden at protestere i flere Aar kunde have været med til at ligne ulovligt, hvis dette virkelig var sket. Taleren mente da ogsaa, at der var blevet lignet fuldt lovligt, og det havde Byraadet ogsaa ment. Sagen havde iøvrigt ogsaa været indanket overfor Autoriteterne, uden at disse havde sagt noget dertil. Derimod vidste Taleren meget vel, at de Herrer P. Jensen og Overretssagfører Birch vilde have lignet eftar en Skala, som væltede Byrden fra de rige over paa de fattige. Dette skulde aldrig blive glemt. Forøvrigt havde sidste Ligningsvalg givet et godt Svar til de Herrer, nemlig at Byens Befolkning ikke ønskede, at der blev lignet efter saadanne Regler. I denne Forbindelse talte Taleren ikke til hele Højre, men om de Højremænd, der var i fremskudte Stillinger, for det var dem, der ønskede de reaktionære Ligningsregler. Det foreliggende Spørgsmaal var, om der skulde stemmes efter det Styrkeforhold, der nu var til Stede i Byraadet, eller efter det Styrkeforhold, der fandtes i det Byraad, der havde valgt de Ligningsmænd, som nu var indvalgt i Kommissionen.

P. Jensen udtalte, at Hr. Jakob Jensen godt vidste, at der var blevet lignet ulovligt, og at Byraadets øvrige Medlemmer vidste, at Hr. Jakob Jensen vidste det. Loven tillod jo nemlig kun Nedsættelse indtil 65 %, medens der var blevet foretaget Nedsættelse indtil 98 %, og Hr. Jakob Jensen kunde meget vel læse Skattelovene. I sin Tid havde Kommissionens Mindretal gjort Byraadet opmærksom paa, at der blev lignet ulovligt, og Sagen var gaaet videre til Ministeriet, der havde svaret, at det ikke vilde foretage videre fordi Loven snart skulde revideres. Efter at det af Overretssagfører Birch og Taleren stillede Forslag til Ligningsregler vilde Skatteprocentenværefaldet med 2, og den stærke

Fraflytning fra Byenvildeværeblevet hæmmet,

hvilket atter vilde have bevirket nogen Dalen af Skatteprocenten. Dette vilde Byen have været godt tjent med, og selv om Forslaget vilde have medført en Forhøjelse for en Del mindre Skatteydere vilde de havefaaet Ekvivalent ved den lavere

Skatteprocent. Altdette vilde Kommissionens

Flertal imidlertid ikke indse, men hævdede, at Forslaget var blevet stillet af politiske, reaktionære Grunde. Forøvrigt havde man kommet godt ud af det i Ligningskommissionen, hvor Højres Arbejde da ogsaa var blevet skattet af Socialdemokraterne.

Simonsen saa ingen Grund til at komme videre ind paa Hr. P. Jensens Ligningsregler, da Borgerne i Fredags havde givet tilstrækkeligt Svar paa og udtalt tydeligt, at de ønskede lignet som hidtil. Det kunde ikke nytte at sige, at der var blevet lignet ulovligt, da Ligningen endog havde været for Domstolene og holdt. Udtalelser i den Retning var Nonsens, kun ren og skær Agitation, og de skønne Talemaader fremkom kun for at dække over, at man havde villet skaane de rige. Som Forholdet var i Øjeblikket, vilde Højre faa 7 Ligningsmænd, hvis det drejede sig om et ordentligt Valg, men da det kun var et Suppleringsvalg, maatte dette foregaa efter de Regler, der var blevet fulgt, da det oprindelige Valg blev foretaget.

P. Jensen fremhævede atter den Betydning, det vilde have haft for Byen, om Overretssagfører Birchs og Talerens Forslag til en Ligningsskala var blevet vedtaget, og han tilføjede, at Forslagsstillerne havde sagt, at de, hvis Skatten skulde blive for haard for de smaa Skatteydere, vilde være med til at gøre opmærksom paa dette Forhold.

Jakob Jensen erindrede om, at Sagfører Elmenhoff havde bragt Ligningsmaaden for Domstolene, men faaet sin Sag underkendt. Da Taleren i sin Tid havde Sæde i Ligningskommissionen havde et Højremedlem af denne lignet en hel Stand langt under de virkelige Indtægter. Taleren skulde indrømme, at Hr. Mikael Johansen havde været et udmærket Medlem af Ligningskommissionen, og at dennes Flertal havde haft en ganske anden Opfattelse end det tidligere omtalte Medlem. Taleren ønskede vedblivende at høre Formandens Mening om det foreliggende Spørgsmaal.

Formanden bemærkede, at det ofte var blevet sagt, at Ligningen var ulovlig, men at selve Ulovligheden iøvrigt var et Skøn. Da Valget af Ligningsmænd skulde ske i Henhold til Vedtægten af 1904 og Valgloven af 1908, kunde Taleren ikke se andet, end at det maatte ske efter Forholdstallet af det nusiddende Byraad, hvis Valg begæredes, men at Sagen ellers syntes vel egnet til mindelig Ordning.

Jakob Jensen var glad ved at høre, at selve Ulovligheden var et Skøn. Taleren havde intet imod at forsøge en mindelig Ordning, men opnaaedes en saadan ikke, ønskede han Sagen afgjort af Ministeriet.

Formanden skulde nærmere overveje, om han selv først vilde afgøre Sagen. Skulde man ikke være tilfreds med hans Afgørelse, kunde man senere indanke Sagen for Ministeriet.

P. Jensen vilde gerne vide, om Hr. Jakob Jensen havde forstaaet Formanden rigtig, altsaa Ulovligheden ved at nedsætte med 98 % var et Skøn, naar Loven kun tillod Nedsættelse med 65 %.

Formanden bemærkede, at naar først den af Hr. P. Jensen omtalte Situation forelaa, var Ulovligheden givet, men om den forelaa som fremstillet af Hr. P. Jensen var et Skøn.

P. Jensen hævdede, at Ligningen i mange Aar havde foreligget med de af Taleren omtalte Nedsættelser.

Mikael Johansen havde intet imod at udsætte Sagen, saaledes at den kunde blive overvejet paa ny. Fra Talerens Side havde man absolut ikke tænkt paa nogen Overrumpling.

Sagen udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 4. december 1913 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 10_7-1913)

Talg af 5 Ligningsmænd. (Se Side 350).

Formanden erindrede om den i sidste Møde førte Forhandling og omtalte Ligningsmandsinstitutionens Indførelse ved den kommunale Skattelov af 1903 samt den i Henhold hertil affattede og approberede Vedtægt, hvorefter Ligningsmændene vælges af Byraadet. Da Valg til Udvalg, Bestyrelser og lignende i Henhold til Lov af 20. April 1908 skal foretages efter Forholdstalsmaaden, og efter de af Ministeriet under 11. Oktober 1908 nærmere fastsatte Regler, kunde Taleren ikke se andet, end at det foreliggende Tilfælde baade formelt og reelt faldt ind under de deri givne Bestemmelser. Endelig fandt Taleren det ogsaa rimeligt, at en Institution som den omtalte blev sammensat efter det Styrkeforhold, der var til Stede i Byraadet. I en ministeriel Skrivelse af 25. Juli 1910 udtaltes desuden, at Udfyldningsvalg skulde foretages efter Forholdstal, hvis der skulde vælges, og Forholdstalsvalg begæredes. Ganske vist var der i nævnte ministerielle Skrivelse Tale om

Udvalg, men Taleren indsaa ikke, at der kunde gøres nogen Forskel mellem Valg af Medlemmer til Udvalg og Valg af Ligningsmænd. I Henhold til det anførte var Taleren da til Sinds at lade Valget foretage efter Forholdstal, men han maatte dog gøre opmærksom paa, at der skulde foretages 2 Valg, et for hver Kreds. For nordre Kreds vilde altsaa være at vælge 2 Ligningsmænd i Stedet for de Herrer Typograf Chr. Hansen og Sagfører Holmark, og for søndre Kreds af 3 i Stedet for de Herrer Postbud Christensen, Konduktør Sørensen og Snedker Falk.

Mikael Johansen anmodede paa 5 Medlemmers Vegne om at faa Sagen udsat i Henhold til Forretningsordenen.

Udsattes i Henhold til Forretningsordenen.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. december 1913 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 10_7-1913)

Valg af 5 Ligningsmænd (Se Side 350 og 361).

Formanden mindede om sine Udtalelser isidste Møde og bemærkede, at han i Henhold til dem vilde lade Valget foretage ved Forholdstalsvalg, men i 2 Afdelinger: et Valg for Nordre Kreds, hvor der skulde vælges 2 Ligningsmænd, og et Valg for Søndre Kreds, hvor der skulde vælges 3.

Simonsen bemærkede, at der for Nordre Kreds Vedkommende ingen Tvivl var om, at der skulde vælges en Konservativ og en Socialdemokrat, idet der i denne Kreds afgik en fra hver Side. Som Socialdemokratiets Kandidat skulde han foreslaa Maskinarbejder N. A. Nielsen, Falstersgade 34. For Søndre Kreds Vedkommende afgik der derimod Socialdemokrater, og det vilde da være naturligt, om Højre lod Socialdemokratiet erstatte de afgaaede, men efter de tidligere fremsatte Udtalelser fra konservativ Side maatte det vel antages, at Højre vilde fastholde Retten til at besætte de 2 af de 3 ledige Pladser. Naar Højre saa bestemt havde stillet dette Krav, maatte der vel være ført Forhaandsforhandlinger derom, for ellers vilde den forenede Højre- og Venstregrubbe i Henhold til Styrkeforholdet kun kunne forlange 1. Den socialdemokratiske Gruppe kunde ligeledes forlange 1, og der vilde saa blive Lodtrækning om den tredie, alt naturligvis under Forudsætning af, at

Formanden og Hr. Marthin Hansen ikke afgjorde Valget til Fordel for en af Grupperne. Hvorledes Stillingen i saa Henseende var, vidste Taleren intet om, men han maatte efter Formandens Udtalelser i sidste Møde om, at Sagen var velegnet til Forhandling, gaa ud fra, at Formanden var enig i, at et enkelt Parti ikke saaledes skulde sættes til Side. I et herværende Blad, der regnedes for Forkæmper for Højre og Venstre, havde der staaet, at man ikke forlangte mere, end der kunde tilkomme disse Partier, hvis alle 13 Ligningsmand skulde vælges efter Forholdstal. Dette var dog ikke rigtigt, idet Højre i saa Tilfælde kun vilde kunne faa 2 af de 5. Hidtil havde de konservative Partier haft 6 og Socialdemokratiet 7 Ligningsmænd, men hvis Hr. Mikael Johansens Forslag blev fastholdt og vedtaget, vilde de konservative have 8 og Socialdemokratiet 5 Ligningsmænd. Deraf vilde det ses, at vedkommende Blad havde talt Usandhed. Uden Assistance fra nogen Side knude de konservative kun forlange 6 og med Assistance højst 7. Der var ingen Tvivl om, at Lovens Aand og Ord var i Modstrid med hinanden, og hvis Indenrigsministeriet følte sig bundet ved den Fortolkning, hans Forgænger havde gjort gældende, var det givet, at Ordene skulde følges, selv om Aanden blev krænket. Da Brandvedtægten af 1873 blev bragt i Anvendelse, holdt man sig ikke til Lovens Bogstav, hvad man syntes at vilde gøre i dette Tilfælde. Alt dette Juristeri var det nu ikke nemt at hitte ud af, for snart vilde man handle efter Lovens Aand og snart efter dens Bogstav. Dog vilde Taleren slaa fast, at hvis Højre fastholdt at ville have 3 Ligningsmænd, vilde det være et Overgreb, der begæredes, og man vilde deri have Vidnesbyrd om, at Højre ikke ønskede at forhandle i Fordragelighed. Til Søndre Kreds foreslog Taleren dernæst: Købmand H. P. Laursen, Brammersgade 2, Elektriker M. H. Thygesen, Absalonsgade 29 og Købmand J. P. Knudsen, Bissensgade 2. Som man vilde se, var der blandt de foreslaaede 2 Købmænd, altsaa Folk, der havde Forstand paa Regskabsvæsen.

Mikael Johansen skulde erkende, at Hr. Simonsens Udtalelser havde været langt mere fordragelige end i forrige Møde. Taleren vidste ikke, hvorledes Afstemningen vilde falde ud, og han kunde ikke forstaa, at man fra socialdemokratisk Side var saa bange for Listevalg, da Formanden og Hr. Marthin Hansen jo oftest stemte sammen med Socialdemokraterne. At disse nogen Sinde havde givet Højre et eneste Mandat mere, end det kunde tilkomme, kunde han ikke erkende, tværtimod havde Socialdemokraterne et Mandat mere i Amtsskoleraadet, end det kunde tilkomme. Taleren foreslog dernæst for nordre Kreds Købmand Jørgen Rasmussen, Grønnegade 41, og for Søndre Kreds Herredsfuldmegetig N. Jepsen og Købmand P. Ehrenreich, Bruunsgade.

Marthin Hansen følte sig forvisset om, at hvem af de foreslaaede, der end blev valgt, vilde de kunne magte Hvervet. For at klargøre Situationen vilde han meddele, at han vilde lade de to store Partier om at dele Mandaterne, idet han vilde afgive blank Stemmeseddel.

Jakob Jensen vilde til Hr. Simonsens Udtalelse om Brandvedtægten af 1873 tilføje, at da denne Vedtægt forleden skulde bringes i Anvendelse, holdt Formanden ikke paa Lovens Bogstav, hvad han syntes at ville gøre i det foreliggende Tilfælde. Det der nu skulde ske, var ikke et Nyvalg, men en Supplering af en allerede bestaaende Institution. Naar Taleren derfor vilde tale mod Formandens og Højres Fremgangsmaade, skete det, fordi den betegnede en ren Tilsidesættelse af Borgernes Ret til at besætte de paagældende Pladser. Den Slags Vaaben, som man nu vilde bruge, kunde skære til begge Sider, idet der en anden Gang kunde blive et andet Flertal, der benyttede Vaabnet. Det var ikke alene de 2 Mandater, det nu drejede sig om, men mere om den Forretningsgang skulde indføres, at et Flertal skulde kunne pille et andet Parti helt ud af Ligningskommissionen. Denne Gang tog Højre 2 af Socialdemokratiets Mandater, hvis senere en socialdemokratisk Ligningsmand døde eller flyttede bort, kunde Byraadsflertallet ogsaa tage den ledige Plads, og saaledes fremdeles. Paa den Maade vilde kort sagt Forholdstalsvalg blive fuldstændig ødelagt. Forhaabentlig vilde Befolkningen belære de Herrer om, at den ikke ønskede Forholdstalsvalg praktiseret paa den Maade. Dette vedrørte ikke alene Aarhus, men havde ogsaa Ærende til Lovgivningsmagten og Landets øvrige Befolkning.

Formanden fandt Spørgsmaalet af ringe Betydning, fordi Ligningsmændene ingen Stemmeret havde, men kun skulde assistere Ligningskommissionen. Dette var slaaet fast ved Vedtægten, hvorved det var givet, at det skulde følges. Hvis Valget i sin Tid var foregaaet sammen med de andre Valg til Udvalg og Kommissioner, kunde Taleren være tilbøjelig til at give de Herrer Simonsen og Jakob Jensen nogen Ret, men saaledes var det jo ikke, idet der ikke var truffet nogen Overenskomst mellem Partierne om Ligningsmændene. Taleren vilde ligesom Hr Marthin Hansen afgive blank Stemmeseddel.

Mikael Johansen fandt det nemt nok at lade være med at stemme, men om det var synderlig mandigt, var han ikke saa vis paa. Socialdemokraterne var i Virkeligheden selv Skyld i Situationen, idet der til Ligningsvalget fra konservativ Side blev tilbudt dem en Fællesliste Denne nægtede Socialdemokraterne at være med til, de vilde have Valget, og efter deres eget Sigende blev dette en stor Sejr for dem. Forholdet var jo imidlertid, at de konservative Stemmer ikke mødte frem, og at det socialdemokratiske Stemmetal ikke viste

Fremgang fra Byraadsvalget i Foraaret. Dersom Socialdemokraterne ikke blev tilfredse med Valget af Ligningsmændene, kunde de klage til Mininisteriet. Selvfølgelig vilde den konservative Side i Byraadot ikke gøre Paastand paa at besætte de Ligningsmandspladser, som maatte blive ledige, naar en enkelt gik af, forudsat at den afgaaede var Socialdemokrat. Der var absolut ikke foretaget nogen Forhaandsaftale, saaledes som Hr. Simonsen syntes at formode, man havde, kun stillet Forslaget i den Tro, at man derved gjorde sin Pligt uden at fortrædige nogen anden.

Jakob Jensen gjorde gældende, at Byraadet ikke kunde tage nogen Bestemmelse om, hvorvidt Ligningsmændene skulde have Stemmeret eller ej. Vilde Ligningskommissionen give dem Stemmeret, kunde den gøre det. Hidtil havde de haft Stemmeret, men om de fik det i Fremtiden vidste Taleren ikke. Men hvis de fik det, havde det ikke ringe Betydning, hvilket Parti der havde Flertallet, idet Højre jo saa, hvis det fik Flertallet, kunde forandre Ligningsreglerne. Det var meget rigtigt, at det ikke var det nuværende, men det forrige Byraad, der havde valgt Ligningsmændene, men den Sammensætning, Ligningsmandsinstitutionen da havde faaet maatte selvfølgelig bestaa for det for Institutionen fastsatte Aaremaal. Hr. Mikael Johansen havde vel udtalt, at den konservative Side ikke vilde besætte en enkelt Plads, hvis den afgaaende var Socialdemokrat, men herfor havde man slet ingen Sikkerhed. Nu forlangte de konservative i hvert Fald flere, end de kunde tilkomme, saa man maatte antage, at de ogsaa vilde gøre det i Fremtiden. Det vilde have været meget morsomt, hvis Socialdemokratiet var gaaet med til en Fællesliste, og man saa de konservative bagefter ogsaa tog Flertallet af Ligningsmændene. At mange Borgere var blevet hjemme ved Ligningsvalget, var det bedste Bevis paa, at de ikke ønskede Ligningsreglerne forandrede. Og dette var meget fornuftigt af de paagældende, da Ligningsreglerne jo søgte at lægge Byrden der, hvor Evnen var. De der blev hjemme, vidste, at vi for Tiden havde gode og sunde Ligningsregler.

Simonsen saa ikke megen Fordragelighed i Højres Tilbud om en Fællesliste, da Tilbudet havde gaaet ud paa, at Socialdemokraterne skulde have 7 Mandater, Højre 7 og Venstre 1. Iøvrigt var det ikke officielt. Denne Ordning havde Socialdemokratiet sagt nej til, og Valget, der havde givet Partiet 9 Mandater, viste, at det havde været i Overensstemmelse med Vælgerne.

Harald Jensen kunde ikke erkende, at det nuværende Byraad var sammensat i Forhold til den Styrke, de forskellige Partier havde i Befolkningen. Det var Frugten af en noget illegitim

Forbindelse, der satte Hr. Marthin Hansen ind i Byraadet. Taleren havde personlig intet imod Hr. Marthin Hansen, som sikkert privat var en god Mand, men Hr. Marthin Hansen maatte være klar over, at Socialdemokratiet satte ham ud igen til næste Gang, hvis det kunde. Det havde glædet Taleren at høre Hr. Marthin Hansen tale om de to store Partier, for derved havde Hr. Marthin Hansen i Virkeligheden sat de Herrer P. Petersen og N. Joh. Laursen paa deres rette Plads. Forud for Ligningsvalget var der fra konservativ Side blevet sendt en Mand op til Taleren, der var Formand i Socialdemokratisk Valgbestyrelse, for at føle sig for hos ham, og naturligvis havde Taleren da ogsaa følt sig for hos vedkommende. Det var da blevet antydet, at Socialdemokratiet kunde faa 7 Mand, at Højre skulde have 7, og at man maatte enes om en Fælleskandidat. Et saadant Tilbud var naturligvis ganske uantageligt for Socialdemokratiet, hvad Valget, der jo gav dette Parti 9, ogsaa viste, at trods det at samtlige Partier var imod det. Taleren havde sagt alt dette for at gøre opmærksom paa, at der ikke havde foreligget noget officielt Tilbud. Efter den Fortolkning, der var givet, og eftersom Forholdet var, vilde Taleren godt tro, at den konservative Side i den foreliggende Sag havde den juridiske Ret, men tiltrods herfor vilde Taleren dog ikke finde Handlingen fair, og han var overbevist om, at Socialdemokratiet aldrig vilde have optraadt paa den Maade.

P. Jensen haabede, at den Erkendelse vilde fæstne sig hos Borgerne, at de havde Lov til at sætte et andet Flertal i Byraadet end et socialdemokratisk. Hr. Jakob Jensen havde rost de Vælgere, der var blevet hjemme ved Ligningsvalget, saadanne plejede man ellers at omtale med en vis Forsigtighed. De fra Højres Side nævnte Mænd, var udelukkende foreslaaet af saglige Hensyn og ikke af politiske. Man havde jo hørt og set Beviser paa, at Mindretallet havde ingen Ret, saa det var ret underligt at høre Hr. Simonsen tale om at tage Hensyn, navnlig naar Socialdemokraterne i Ligningskommissionen havde besat baade Formands- og Næstformandspladsen, uagtet Højre i Sagfører Holmark havde en ganske fortrinlig egnet Mand. Denne Hensynsløshed syntes ikke egnet til at skabe godt Samarbejde. I Anledning af Hr. Jakob Jensens Udtalelser om Ligningsreglerne skulde Taleren oplyse, at der efter Loven slet ikke skulde være saadanne Regler. At Kommissionen søgte Støtte ved at have en Skala at gaa frem efter, var ganske naturligt, men denne Skala blev vedtaget af selve Kommissionen, uden at Ligningsmændene havde noget med det at gøre.

Mikael Johansen bemærkede, at det altid var med en vis Interesse, man hørte Hr. Harald Jensen tale i Byraadet. Det var meget rigtigt, at der ikke var sket noget Tilbud om en

Fællesliste fra konservativ Side, idet Henvendelsen var kommet fra 6 borgerlige Partier. Der var følgelig heller ikke forlangt 7 Højremænd, men 7 fra disse Foreninger. At Socialdemokratiet atter skulde erobre de 2 Mandater, det tabte ved sidste Byraadsvalg, kunde Taleren ikke tro, fordi Borgerskabet nu var blevet vaagent.

Jakob Jensen fandt det morsomt at høre Hr. Mikael Johansen tale om 6 borgerlige Foreninger, da Grundejerforeningen jo var med i blandt disse, og Mikael Johansen antagelig vidste, at der var adskillige Socialdemokrater i den. Taleren maatte erindre Hr. P. Jensen om, at Ligningskommissionen først havde valgt Formand og Næstformand, efter at Højre havde forlangt 3 af de 5 Ligningsmænd.

N Joh. Laursen mente, at naar et Valg var foretaget, maatte man tage det, som det var. Det plejede Socialdemokraterne at hævde, og derfor var det forunderligt nu at høre en Socialdemokrat tale om, at Byraadsvalget var Frugten af en illegitim Forbindelse. Naar Hr. Jakob Jensen mente, at de der blev hjemme ved Ligningsvalget, billigede, hvad Ligningskommissionen havde gjort, troede Taleren, at man maatte regne med, at en Del blev hjemme, fordi de ikke vidste, hvad der stod paa Spil.

For Nordre Kreds valgtes: Maskinarbejder N. A. Nielsen, Faistersgade 34 og Købmand Jørgen Rasmussen, Grønnegade 41. For Søndre Kreds valgtes: Købmand H. P. Laursen, Brammersgade 2, Herredsfuldægtig N. Jepsen, Orla Lehmannsalle 4 og Købmand Ehrenreich, Bruunsgade.

